

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - februarie 1972

Îi salut din inimă pe toți cititorii acestei scrisori, cu cuvântul din Zaharia 8:9: *„Așa vorbește Domnul oștirilor: „Întăriți-vă mâinile, cei ce auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor, care au vorbit în ziua când s-a pus temelie Casei Domnului oștirilor, când s-a început să se zidească Templul!”*

În vremea când poporul Israel a revenit din robia babiloniană, Domnul avea printre ei pe slujitorii și proorocii Lui. Ei aduceau la cunoștința celor ce s-au întors făgăduințele pentru timpul în care trăiau. Noi avem aici o trimitere profetică înspre timpul nostru, căci și noi am ieșit din robia organizațiilor și ne putem bucura de minunata libertate a copiilor lui Dumnezeu. Nici unul nu mai stăpânește asupra altuia, ci Domnul Dumnezeu stăpânește asupra noastră, a tuturor. Prin propovăduirea făgăduințelor divine ale cuvântului profetic, adevărații copii ai lui Dumnezeu au prins din nou curaj.

Despre Domnul Isus este spus: *„...căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii.”* (Marcu 1:22) El învăța cu autoritate divină. Aceeași autoritate divină se găsește în învățătura apostolilor și a proorocilor. În Fapte 13, vedem puterea lui Dumnezeu manifestându-se la Pavel prin autoritatea Duhului. În versetul 12, este spus: *„Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.”*

Noi trăim într-un timp când se pune nu numai piatra de temelie a casei lui Dumnezeu, cum o zice Pavel în 1 Corinteni 3:10, ci va fi pusă și Piatra de Încheiere. Aici se va arăta dacă am zidit sau nu pe temelie pusă la începutul creștinismului. Cel care vrea ca lucrarea lui să reziste încercării prin foc, acela se lasă sfătuit și zidește conform Cuvântului scump al lui Dumnezeu, care a fost cu adevărat curățat. Credința celui care se supune încercării prin foc a Duhului Sfânt și care rezistă, va fi găsită mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc (1 Petru 1:7).

În legătură cu aceasta găsim acest minunat cuvânt din Zaharia 4:7: *„...El va pune piatra cea mai însemnată în vârful Templului, în mijlocul strigătelor de: „Îndurare, îndurare cu ea!”*

Domnul Isus Hristos este Piatra de temelie

Domnul Isus este Piatra din capul unghiului clădirii și Piatra de încheiere. El este Primul și Ultimul, Alfa și Omega. Ca Piatră de încheiere adevăratul său loc trebuie să se manifeste în Casa lui Dumnezeu, care este Biserica Domnului. Pavel scrie în 1 Timotei 3.15: *„...casa lui Dumnezeu care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului.”*

Petru ne îndeamnă și el să fim pietre vii pentru a zidi o casă duhovnicească, în care Isus este Piatra din capul unghiului clădirii și Piatra de încheiere. În afara Lui nu este mântuire. Noi îi spunem plini de nădejde: *„Binecuvântat fie cel ce vine în Numele Domnului.”* El este Căpetenia și Desăvârșirea credinței.

La începutul Bisericii nou testamentare, sub acțiunea puternică a Duhului Sfânt, Isus Hristos a fost așezat ca Piatră din capul unghiului clădirii. Cărturarii erau cei care zideau în vremea aceea și ei au lepădat-o, dar pentru apostoli El era ales și scump, căci ei au înțeles cuvântul profetic pentru timpul acela și au văzut împlinirea făgăduințelor. Ei au primit putere și curaj prin confirmarea Cuvântului descoperit. Și în timpul nostru cărturarii au lepădat Piatra de încheiere. Ei seamănă cu niște oameni care-și zidesc propria casă, dar care nu vor să se lase zidiți în Casa lui Dumnezeu ca niște pietre vii.

Totuși, adevărații copii ai lui Dumnezeu au auzit făgăduințele pentru timpul acesta și le-au primit. Ei Îl văd pe Isus Hristos, Domnul înălțat, Capul Bisericii, ca fiind Piatra de încheiere.

Chemarea lui Dumnezeu

Aș vrea să scot în evidență faptul că Cuvântul lui Dumnezeu are o valoare veșnică pentru toți aceia care Îl cred și Îl acceptă. Nu uitați, această chemare vi se adresează vouă, tuturor: *„Întăriți-vă mâinile, cei ce auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor...”*

Dumnezeu nu i-a folosit pe cărturari pentru a-și propovădui făgăduințele, dar El i-a luat pe slujitorii Săi apostolii și proorocii care, sub călăuzirea și inspirarea Duhului Sfânt, propovăduiau descoperirea divină. Toți aceia care au crezut-o și au acceptat-o au prins puteri noi. Ei sunt puternici și hotărâți să-L urmeze pe Domnul fără să se lase opriți de nimeni, căci Cuvântul lui Dumnezeu a devenit pentru ei o descoperire vie și este ancorat în inima lor.

Domnul Dumnezeu îi spuse lui Iosua aceleași cuvinte: *„Întărește-te și îmbărbătează-te...”*. Iosua auzise din gura lui Moise făgăduințele din timpul acela. Domnul l-a întărit încă o dată prin aceste cuvinte: *„Întărește-te și îmbărbătează-te! Nu te înpăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.”*(Iosua 1.9)

Este o minunată încurajare pentru fiecare copil al lui Dumnezeu, căci noi am auzit și făgăduințele pentru timpul nostru și același Domn ne spune: „*Întărește-te și îmbărbătează-te!*”

Noi știm că acest cuvânt este valabil pentru noi astăzi. Nu trebuie să ne speriem, nici să ne descurajăm, căci același Domn care ne-a dat făgăduințele este cu noi în tot ce vom face, conform Cuvântului Său. Țara făgăduită se află în fața noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu noi vom ajunge la țintă. Lăudat fie Numele Lui care este deasupra oricărui Nume.

Ce se va întâmpla în 1977?

Mi se pune iarăși întrebarea despre semnificația anului 1977 în cadrul planului de mântuire. Trebuie să recunosc că ar fi mai plăcut pentru mine să răspund la alte întrebări. Nu este vorba să fixăm un an în care trebuie să se întâmple ceva, ci mai degrabă să ne pregătim pentru întoarcerea lui Isus Hristos. Isus a spus odată ucenicilor Săi: „*Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele: pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și- Mi veți fi martori...*” (Fapte 1.7-8)

Această declarație a lui Isus ne arată spre ce să tindem, ce este important, căci nu cunoscând și fixând un timp vom găsi forță, ci dimpotrivă, după cum este scris: „*...veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi...*”. Lucrul de care avem noi nevoie este puterea Duhului Sfânt, îmbrăcarea cu atotputernicia divină.

Este sigur că fratele Branham a atribuit o semnificație deosebită anului 1977, dar trebuie să-l plasăm în contextul bun. Înainte de a răspunde mai detaliat la această întrebare, mă simt condus de Duhul Sfânt să insist asupra cuvintelor din Fapte 1.4-11. Îl rog pe fiecare să ia foarte în serios aceste cuvinte ale lui Isus înaintea înălțării Sale. După învierea Sa, Isus s-a arătat viu ucenicilor și le-a dat ultimele instrucțiuni. La vers.14: „*Pe când se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui...*”. Nu era un sfat, ci era o poruncă, căci este scris textual: „*...Le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim*”. Domnul Isus întărește și mai mult această făgăduință zicând: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”.

Ucenicii aveau astfel o idee despre plinătatea care avea să vină asupra lor, când vor fi botezați cu Duhul Sfânt. Întrebarea lor era: „*Doamne, în vremea asta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?*” În calitate de evrei, ei aveau dreptul să pună această întrebare. Astăzi noi auzim: „*Doamne în vremea aceasta va avea loc răpirea?*” Același răspuns al Domnului Isus este valabil și pentru noi: „*Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele*”.

Eu nu știu dacă acest gen de răspuns a plăcut ucenicilor, Domnul Isus nu a consimțit să spună nici un cuvânt asupra acestei probleme. Aceasta ne spune multe. Ce am fi crezut noi despre aceasta și ce am fi reținut? Care este reacția noastră astăzi?

Isus a subliniat lucrurile de care aveau nevoie ucenicii. El a trecut peste întrebarea lor și a revenit la propria Sa temă. Mie mi se pare minunat acest lucru! Isus nu se lasă condus la o temă care I se propune. Nu, El știe ce este necesar. El confirmă făgăduința prin aceste cuvinte: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi...*”. Acestea sunt ultimele cuvinte pe care le-a spus Isus înainte de înălțare, căci este spus textual: „*După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor:*” În zilele noastre Isus insistă asupra aceleiași făgăduințe. Dacă L-am întreba: „*Când va avea loc răpirea sau când o să așezi din nou Împărăția Ta?*” Răspunsul Său ar rămâne același: „*Nu este treaba voastră să știți...*”.

Eu sunt convins în fața lui Dumnezeu că noi, în calitate de ucenici ai Domnului, trebuie să păstrăm în inima noastră, să purtăm și să urmăm toate Cuvintele lui Isus. Nici unul dintre cei care vor să aibă parte de răpire nu poate scăpa exigențelor pregătirii. Isus pune incontestabil accentul pe importanța de a primi făgăduința Tatălui, care este puterea Duhului Sfânt. Într-adevăr, numai prin puterea Duhului poate fi finalizată o reinnoire interioară, nașterea din nou, care este o îmbrăcare și o pregătire.

În Luca 24. 48, 49, Isus insistă asupra acestei promisiuni, zicând: „*Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi, făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți primi fi îmbrăcați cu putere de sus*”.

Oamenii au teoriile lor, dar Dumnezeu are planurile Lui pe care le pune el însuși în practică în mijlocul poporului Său. Condițiile pe care le-a pus Domnul Isus atunci sunt valabile încă și astăzi. Noi vrem să insistăm acolo unde insistă El și să facem să iasă în evidență, ceea ce a vrut El să scoată în evidență. Petru a spus în legătură cu primirea Duhului Sfânt: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*” (Fapte 2. 39). Frați și surori, este Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să facem auzit strigătul disperării. De aceea trebuie ca rugăciunile să urce până la Dumnezeu căci – fiecare trebuie să o știe – Dumnezeu este în Cuvântul Său. El este cu făgăduințele Sale, Noi trebuie să ne amintim cuvintele Lui. El este credincios și va da mai mult decât tot ce am putea imagina și cere noi. Putem să-I mulțumim încă de pe acum!

Declarațiile fratelui Branham legate de anul 1977

Încerc cu ajutorul Lui Dumnezeu să redau ceea ce a spus fratele Branham despre anul 1977. Încă din circulara precedentă făceam observația că nu era vorba să fixăm un an anume, ci să ne pregătim pentru revenirea lui Isus Hristos. Pe de altă parte, fratele Branham a așezat acest an în fața ochilor noștri. Din 5 până în 11 decembrie 1960 el a predicat despre epistolele adresate celor șapte biserici. Mai târziu, aceste predici au fost redactate de dr. L. Vayle cu colaborarea sa, pentru a publica o carte. Nu-mi rămânea decât să ascult din nou predicile de pe benzile originale despre cele șapte Epoci ale Bisericii. Următoarele trei declarații privitoare la tema noastră, se găseau pe benzi.

1. În predica despre Biserica Efes, fratele Branham oferă o imagine de ansamblu și o clasificare a tuturor epocilor. El zice următoarele: „Epoca Bisericii Laodicea a început în 1906. Eu nu știu când se va termina, totuși prezic că ea se va termina până în 1977. Eu prezic (Nu Domnul mi-a zis-o). O prezic eu din cauza vedeniei pe care mi-a dat-o Domnul acum câțiva ani..”

2. În predica despre Biserica Tiatira, El spune: „...atunci m-am uitat din nou și-am văzut Statele Unite în bucăți. Nu mai rămânea nimic. Era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Atunci am prezis șapte lucruri, dintre care s-au împlinit deja cinci. Am spus că mi-a fost arătat ceva ca niște trunchiuri arzând și ca niște stânci care săreau în bucăți. Statele Unite erau distruse cât puteam să văd cu ochii din locul în care mă aflam. Eu am zis atunci: „Ținând cont de rapida înaintare a acestor timpuri, aceasta se va împlini între acest an, 1933, și anul 1977.”

3. În predica despre Biserica Laodicea, el spune: „Noi credem că Epoca Bisericii Laodicea a început în 1906. Eu prezic – gândiți-vă la aceasta! (Mai ales voi care veți auzi benzile); eu nu zic că va fi așa, eu zic doar dinainte că până în 1977 se va sfârși. A doua venire a lui Hristos și răpirea pot avea loc în fiecare clipă. Pot să mă înșel asupra unui an, sau a douăzeci, sau a o sută de ani. Eu nu știu, eu o prezic doar.”

M-am străduit să ascult cu grijă benzile și am văzut că declarația făcută în cartea despre cele șapte Epoci ale Bisericii, broșura 8, pagina 7, nu a fost formulată în același fel ca pe benzi. În carte scrie că Împărăția de 1000 de ani va începe în 1977. Acest citat nu se găsește textual pe bandă. M-am adresat dr. L. Vayle pentru a lămurii lucrurile și în răspunsul său din 17.01.1972, el scrie: „Cu toate că eu sunt cel care a ales cuvintele, n-am avut decât gândul de a exprima ceea ce a venit de la el (prin „el”, voia să spună fratele Branham).”

Din cele trei citate pe care le-a făcut fratele Branham despre anul 1977, rezultă doar că această Epocă a Bisericii se va termina în acel moment și că Statele Unite vor fi distruse. Totuși, aceasta nu înseamnă că în acel timp va începe Împărăția de 1000 de ani.

Pe baza faptului că fratele Branham a scos adesea în evidență anul 1977, noi tragem concluzia că va fi un an de o mare importanță. Dar în ceea ce privește reînțoararea lui Isus Hristos, noi credem conform Scripturilor care zic că a doua venire a lui Hristos și răpirea pot avea loc în orice clipă. Eu sper că prin această scurtă expunere toți cititorii au fost ajutați în înțelegerea acestui subiect.

Poziția corectă

Revenirea lui Isus Hristos aparține învățaturii de bază a Sfințelor Scripturi, de aceea credem în ea. Noi suntem foarte recunoscători Domnului pentru descoperirea Cuvântului Său și pentru îndeplinirea făgăduințelor Sale. Din cauza semnelor pe care ni le-a dat Isus Hristos însuși, noi recunoaștem din semnele timpului că noi ne găsim foarte aproape de reînțoararea lui Hristos. În pilda smochinului, prin care este simbolizat poporul Israel, care trebuie să fie adunat și să devină o națiune, citim acest cuvânt: „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta* (în limba franceză: „generația aceasta”) *până se vor întâmpla toate aceste lucruri.*” (Matei 24.34; Marcu 13.30; Luca 21.32)

Noi trăim fără îndoială în generația despre care vorbea Domnul Isus. Smochinul este în floare și credincioșii își ridică capetele, căci ei știu că eliberarea lor se apropie. Poziția corectă pentru un copil al lui Dumnezeu din timpul nostru este ca **el să fie zilnic gata** să-l întâlnească pe Domnul. În Matei 25. 1, Domnul Isus dă o indicație clară prin aceste cuvinte: „*Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelarele, și au ieșit în întâmpinarea mirelui.*”

Astfel adevărații credincioși nu vor fi pe deplin surprinși. Ei aud chemarea, se trezesc și își pregătesc lămpile, își umplu vasele cu untdelemn și merg în întâmpinarea mirelui. Un lucru minunat este spus: „...*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă...*” (Matei 25:10b).

Pentru ca Scriptura să se îplinească, trebuie să fie printre credincioși și din aceia care zic: „Domnul meu întârzie să vină”. Aceștia sunt oamenii care vorbesc și ei despre revenirea lui Hristos, dar care n-au înțeles totuși că el este foarte aproape. Noi ar trebui să ne reamintim unii altora acest cuvânt pe care Pavel îl spunea în timpul lui deja, credincioșilor: „*MARANATHA!!!*”, ceea ce înseamnă: „DOMNUL VINE!!!” Vedeți MIRELE VINE, PREGĂTIȚI-VĂ ȘI IEȘIȚI-I ÎN ÎNTÂMPINARE!!! AMIN!!

„*DA, VINO DOAMNE ISUSE!!!*” Amin.

Din însărcinarea lui Dumnezeu,
Fr. Frank